

Waarom werken relaxed is!

"Werken? We zullen straks wel moeten! Dus kun je beter iets kiezen wat je leuk vindt", aldus de redactie van Oleander Buzz.

Soraya: "Werken? Ik zeg: het is beter dan school. Je weet toch..."

Overal op voorbereid

Maarten, 29 jaar oud, is jeugdrechercheur. Hij doet dit werk al 12 jaar lang. Hij is begonnen met de politieopleiding toen hij 17 was. Hij deed dat uit eigen wil, omdat hij met jongeren wil werken.

Hij wil nog lang bij de politie blijven werken. Vooral met hangjongeren en alles in die richting. Maar hij twijfelt wel of hij nog tot zijn pensioen jeugdrechercheur wil blijven. In de tussentijd wil hij ook wat anders doen. Al weet hij niet goed wat.

Politieagent zijn, is niet altijd een pretje. "Jongeren houden zich niet altijd aan de regels. Dat is jammer, want dan moet ik ze straffen.

Ook voor de jongeren is het jammer, want dan komen ze in de problemen. En dat terwijl dingen ook anders opgelost kunnen worden. Beter houd je je dus aan de regels."

"Het is soms heftig om politieagent te zijn", zegt Maarten. "Je moet overal op voorbereid zijn, zoals een persoon met een wapen. Ook moet je je angst kunnen overwinnen en het niet laten merken wanneer je tóch een beetje bang bent."

Luieren? Geen probleem!
Maar de redactie werkt wanneer het moet...

Inleiding

VAN DE EINDREDACTIE

Je hebt momenteel alweer de tweede editie van buurtkrant Oleander Buzz in handen. Deze krant is samengesteld door enthousiaste leerlingen van vmbo Nieuw Zuid en wordt mede mogelijk gemaakt door Oleander Bloeit. Een

vakkraacht van UCee Station, een project van Stichting Hoedje van Papier, heeft de jongeren daarbij begeleid.

In de vorige editie vroegen we bewoners wat ze doen in hun vrije tijd. Dit keer vragen we hen hoe ze de rekeningen betalen. Ofwel: wat doen ze voor werk...

Een redactie vol ambitie

“Werken?! Het liefst doe ik later helemaal niets. Lekker geld van de overheid ontvangen en verder wat op mijn krent zitten. Lijkt me hééérlijk”, grapte één van onze redacteuren toen het nieuwe thema van de Oleander Buzz - inderdaad, werk - voor het eerst ter sprake kwam. Maar al gauw bleek dat ze daar niets van meende. Ze wil later juist heel hard gaan werken, zo blijkt uit haar keuze voor een carrière in de zorg.

En zo hebben bijna alle redactieleden hun ambities. De ene wil schoonheidsspecialiste worden; de volgende tekenaar. En weer een ander wil zo gauw mogelijk beginnen met de opleiding Media en Entertainment Management. Niemand kiest ervoor om later werkloos thuis te zitten.

Willen werken, is één ding. Kiezen wat voor werk je wilt gaan doen, is iets anders. Veel van onze redactieleden hebben het geluk dat ze nu al weten waar ze later hun brood mee willen verdienen.

Maar lang niet iedereen heeft die keuze gemaakt. Om de lezer daarbij te helpen, staat deze Oleander Buzz tjokvol informatie over het thema “Werk”. In deze krant komen allerlei beroepen aan bod die de redactie in en rondom de Oleanderbuurt zijn tegengekomen. Van politieagent tot eigenaar van een Turks eethuis. En van jongerenwerker tot een mevrouw die haar eigen sportschool voor blinden en slechtzienden (uniek in Nederland!) heeft opgericht.

Wil je weten waarom zij juist voor dat beroep hebben gekozen? Sla om die pagina's, en lees hun antwoorden...

OLEANDER BLOEIT JEUGD REDACTIE

Deze buurtkrant is gemaakt door de jeugdredactie van Oleander Bloeit. Wie zijn ze? Dat kun je hier lezen...

Aqsa

“Ik ben 14 jaar oud en zit in klas 1Ma. Mijn hobby's zijn lol maken, lachen en zwemmen. Ik vind het leuk om met mensen te praten. Daarom doe ik mee met Oleander Buzz. Het is erg leuk om mensen te interviewen. Maar ik wil geen journalist worden. Ik wil later schoonheidsspecialist worden. Daarom leer ik nu al hoe ik met onbekenden moet omgaan.”

Romano

“Ik ben 14 jaar. Ik zit in klas 2Ma. Volgend schooljaar ga ik Handel & Administratie doen. Later wil ik daar namelijk “iets” mee gaan doen. Maar wat... dat weet ik nog niet zeker.”

Soraya

“Ik ben 16 jaar oud. Later wil ik iets met banken of verzekeringen doen. Ik ben een gezellig, druk meisje. Ik vind het heel leuk om hieraan mee te doen, omdat ik dan lekker druk bezig ben.”

Lavinia

“Ik ben 15 jaar. Ik wil later een entertainment manager worden. Ik ben heel rustig, maar ik kan goed samenwerken en goed communiceren. Ik wil manager worden, omdat ik hou van dingen regelen. Ik doe mee aan deze krant, omdat ik het heel leuk en interessant vind.”

Firdous

“Ik ben 14 jaar oud. Mijn hobby's zijn chillen. Ik ben vaak achter de computer op MSN te vinden enzo. Ik weet nog niet precies wat ik later wil worden. Maar waarschijnlijk “iets” met zorg.”

Ibtissam

“Ik ben 15 jaar oud. Later wil ik docent worden; voor het vak wiskunde of Nederlands. Ik ben best wel druk. Ik praat ook veel en lach veel. Ik doe hier aan mee, omdat ik dit soort dingen leuk vind. En ik weet veel over de wijk Bloemhof. Ik heb hier zelf gewoond.”

Lionel

“Ik zou later graag iets doen met tekenen. Of werken voor een animatieserie! Een tekenaar dus. Omdat ik heel goed ben in tekenen.”

Jacky

“Ik ben 13 jaar. Ik zit in klas 1Ma. Ik zit bij Oleander Buzz, omdat ik dacht dat het wel leuk zou zijn. En omdat ik thuis ook niet veel had te doen. Mijn hobby's zijn tekenen, lol maken en met mijn vriendinnen kletsen. Mijn vriendin Aqsa zit ook bij de Oleander Buzz. Ik weet nog niet wat ik later wil worden.”

Nadine

“Ik ben 14 jaar. Ik weet nog niet precies wat ik later wil gaan doen. Ik wil wel iets in de zorg gaan doen. Dat is alles wat ik weet.”

Mohamed Azzaoui

Door Firdous

Mohamed Azzaoui is jongerenwerker in Bloemhof. Hij begeleidt jongeren vanaf 12 tot en met 23 jaar oud. Dat doet hij samen met drie andere collega's. De andere collega's werken op straat. Mohamed zit vooral op kantoor.

Mohamed gaat veel met jongeren om. Ze praten dan over problemen thuis. Of als er iets ergs is gebeurd waar je niet over durft te praten. Hij helpt hen dan een oplossing te vinden.

Hij woont zelf in de wijk Feijenoord. Hij wil daar ook wel jongeren gaan begeleiden, maar dat mag niet van zijn baas. Die vindt het beter als hij wat afstand tot de jongeren bewaart.

Hij bedenkt samen met zijn doelgroep activiteiten en projecten.

'Soms zit ik samen met de burgemeester aan tafel'

Mohamed heeft eerst een culturele opleiding op MBO-niveau gedaan. Daarna deed hij HBO Economie. Toen werd hij gevraagd om dit werk te gaan doen. Hij werkt fulltime. Vijf dagen per week dus. Maar niet altijd van negen tot vijf. Hij vindt zijn baan erg leuk. Hij ontmoet veel mensen. "Soms zit ik zelfs samen met de burgemeester aan tafel."

Verslaggeefster Firdous laat Mohamed Azzaoui zien hoe goed ze hem op de "kiek" heeft gezet.

Werken tussen de shoarma

Door Nadine

Mehmet Akcay (39) is eigenaar van het eethuis genaamd Konyali. Hij is één van de drie eigenaars. Hij doet het samen met zijn twee broers.

Er werken zes tot acht mensen voor hen. Hij zit in de horeca en heeft het erg naar zijn zin.

Het leukst vindt hij het omgaan met de klanten. Hij heeft vaak contact met zijn klanten. Ze zijn heel sociaal. En hij zelf ook! Hij werkt haast de hele dag.

Het moeilijkste vindt hij de horeca in het algemeen. En zijn klanten tevreden houden. Zijn specialiteit is een soort lange pizza. "In het begin hadden we moeite met vijf tot zes tafels; nu niet meer", zegt Mehmet.

Mehmet zegt: "Ik vond dit interview heel leuk. Dankjewel dat jullie zijn gekomen."

Frikadellen, broodjes Dürüm of een kapsalon met alles erop en eraan. Zo slecht kan het niet zijn om je eigen eethuis te hebben. Mjam!

Werken als je blind bent...

Nooit opgeven! *Door Lavinia*

Annemarie Uitjens is blind geworden door een ziekte. Haar leven is totaal veranderd. Het is lastig om alles opnieuw te beginnen. Vooral met een nieuw leven. Ze moest in Apeldoorn negen maanden revalideren. Daar heeft ze geleerd om, met behulp van het puntjesalfabet, braille te lezen. Maar ook alle huishoudelijke taken moest ze opnieuw leren. Dat was heel lastig voor haar, omdat ze haar familie moest achterlaten.

Annemarie is de eigenaar van de sportvereniging de Sportieve Handy's. Dat is een sportzaal voor blinde mensen. Toen ze blind werd, kon ze niet naar een normale sportschool. "Niemand gaat zo veel moeite doen met iemand die handicap heeft", zegt ze. Daarom heeft ze haar eigen stichting ingericht.

Op deze school kunnen mensen met een handicap komen sporten. Iedereen wordt speciaal behandeld. Ze hebben speciale fitnessapparaten en yogalessen. Binnenkort gaat ze verhuizen naar een grotere locatie. Meer mensen willen name-

lijk sporten en ze hebben nu niet genoeg ruimte. Bij deze sportschool komen ongeveer tachtig mensen sporten.

Ik heb haar gevraagd of mensen met handicap worden gediscrimineerd en ze zei: "Ja, dat is waar. Veel mensen worden gediscrimineerd. Ik vind het heel erg dat mensen denken die bijvoorbeeld een arm missen of blind zijn worden behandeld alsof ze psychisch problemen hebben". Annemarie is heel blij met wat ze heeft gerealiseerd.

"Hoofd, schouders, knie en teen". Annemarie Uitjens weet precies waar alles zit. Ze heeft dan ook niet voor niets haar eigen sportschool.

Annemarie Uitjens vertelt hoe moeilijk het is als je ineens blind wordt. Maar dat je zelfs dan nog gewoon kunt werken!

Zó zie je als je blind bent...

Door Lionel

Sporten kan de redactie van Oleander Buzz als de beste. Maar of het ook lukt met deze bizarre bril op?

Onlangs waren wij te gast bij een sportschool voor blinden en slechtzienden. Annemarie Uitjens liet ons zien wat deze school allemaal te bieden heeft. En wat voor dingen je daar allemaal kan doen.

Zelf heeft ze negen maanden moeten revalideren. Ze heeft alles opnieuw moeten leren: lezen, schrijven, haar hele leven moest weer op de rails worden gezet. Omdat... tja, als je blind bent, zie je haast niks. Het is alsof je tv niet werkt en je ziet die ruis of sneeuw bij je beeld. Zo zie je als je blind bent.

Ze leerde lezen op een speciale manier. Met puntjes. En ik zie je al denken... hoe? Nou, elk puntje stelt een letter voor. Eén puntje is bijvoorbeeld de A; twee puntjes de B en zo verder. Dat noemen ze braille.

Hun hele alfabet bestaat maar uit zes puntjes. Ze moest ook gelijk blind leren typen, boodschappen doen en leren lopen.

Ondanks haar visuele beperking wilde Annemarie ook weer gaan werken. En dus richtte zij de sportschool op. Het zijn allemaal vrijwilligers die daar werken. Intussen komen er ook sporters die verstandelijk gehandicapt zijn. Ze wachten op nog meer mensen met een beperking. Iedereen die hier binnen komt, wordt goed begeleid.

Ook wij hebben allemaal apparaten uitgeprobeerd. Maar dat zie je in onze foto's. Op het eind zeiden we netjes gedag en gingen terug naar school. Onze missie was met vlag en wimpel geslaagd. Bedankt voor alles en tot de volgende keer!

Handy's laten hun sportieve kant zien

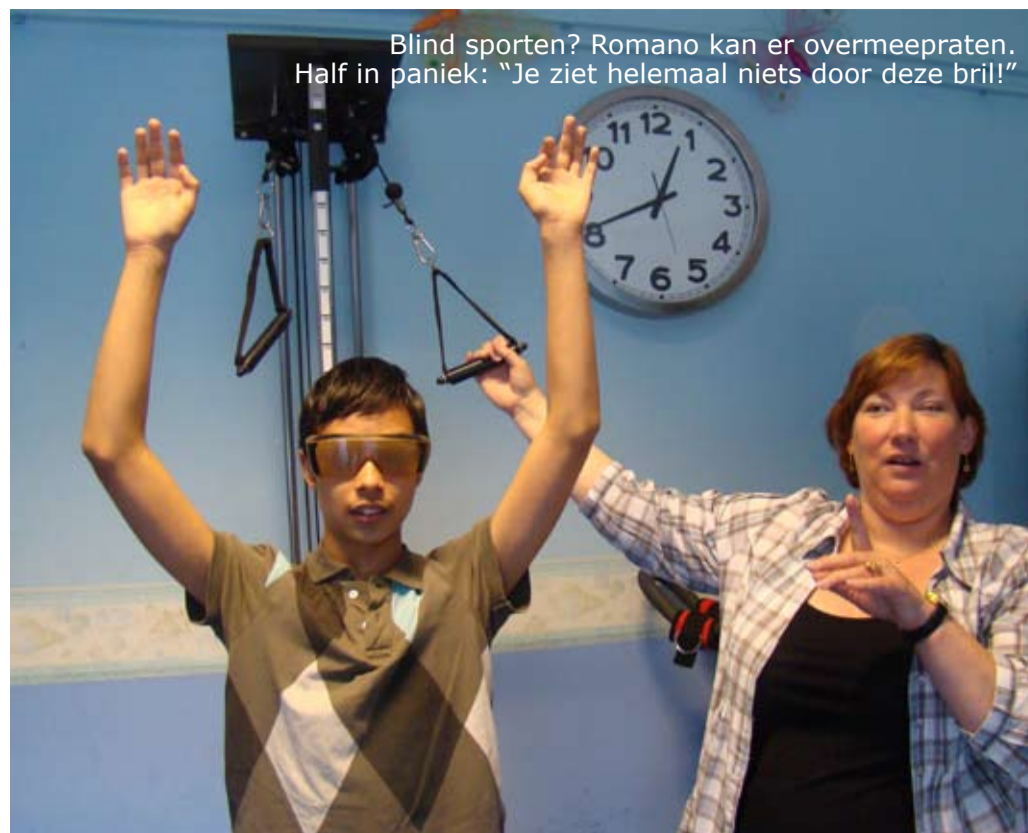
Door Romano

Annemarie Uitjens is 11,5 jaar geleden blind geworden door een bloeding in haar oog. Haar linkeroog is (hoe zij het zegt) 'met pensioen'. En met haar rechter oog ziet ze alleen maar sneeuw. "Net als wat je op de televisie ziet." Doordat ze blind is geworden, is heel haar leven veranderd. Ze is ontslagen bij haar werk en moet meer met haar andere zintuigen werken.

Doordat ze blind is geworden, moest ze ook naar een revalidatiecentrum in Apeldoorn. Daar heeft ze negen maanden gezeten,

vijf dagen per week. Ze heeft daar geleerd hoe je zelfstandig kunt zijn zonder begeleider. Door het brailleschrift te leren of de weg van haar huis naar de sportschool of supermarkt te vinden.

Omdat ze blind is geworden, en veel van sporten houdt, vond ze het niet zo leuk dat er geen sportscholen zijn voor blinden en slechtzienden. Daarom heeft ze zelf een stichting en een sportschool opgericht: de Sportieve Handy's. De sportschool telt 80 mensen en gaat binnenkort verhuizen.

Blind sporten? Romano kan er overmeepraten. Half in paniek: "Je ziet helemaal niets door deze bril!"

Sporten zonder belemmering

Door Aqsa en Jacky

Aqsa (links) en Jacky met in het midden hun nieuwe vriend: Annemarie's boksbal "Koos".

Annemarie is blind geworden. Daardoor moest ze naar een revalidatiecentrum in Apeldoorn, ver van huis. Ze moest alles opnieuw leren. Annemarie heeft braille geleerd.

"Als je dan na negen maanden thuis komt, moet je alles in praktijk brengen," zegt Annemarie. Als Annemarie kijkt, kan ze alleen licht zien. Er komen niet echt beelden door. Het lijkt net alsof het sneeuwt. Geluid is heel belangrijk. Ze kan gelukkig ook goed horen.

Op den duur wilde ze graag gaan sporten. Maar ze kon nergens terecht. Ze ging op zoek naar een sportschool waar ze haar zouden helpen. Maar die kon ze niet vinden. Toen heeft ze een eigen sportschool opgericht. Alle apparaten heeft ze zelf gekocht. Sommige daarvan heeft ze gekregen. Ze heeft verschillende prijzen gewonnen. Met het geld koopt ze weer nieuwe apparaten.

Langzaam kwamen er steeds meer mensen met een handicap. De groep

werd steeds groter. Ze gaan daarom ook binnenkort verhuizen naar een groter pand. De mensen die komen sporten, weten zelf de weg in het pand. Annemarie zegt: "Mensen met een beperking worden ook vaak gediscrimineerd".

Er komen ook vrijwilligers. Die helpen de mensen die niet goed kunnen staan of bewegen. Er sporten per week 80 mensen per week die vaak twee keer per week komen sporten.

Wist je dat...

- Annemarie een pratend horloge heeft?
- Blinden soms gediscrimineerd worden?
- Als Annemarie met haar man boodschappen gaat doen, en zij afrekent, de meeste kassiers het geld teruggeven aan haar man?
- Ze een sprekende computer heeft?
- Dames beter zijn dan de heren als ze blind zijn?
- Ze alles moet leren te onthouden?
- Annemarie, toen dat ze in het revalidatiecentrum zat, haar gezin heel erg miste?
- Deze sportschool de enige sportschool voor blinden en slechtzienden in heel Nederland is?
- Blinden eigenlijk dus heel veel zelf kunnen?!
- Het een fabeltje is dat andere zintuigen beter worden, als je blind wordt?
- Het zicht van Annemarie niet helemaal zwart is, maar dat ook lichtere vlakken kan zien?
- Drie verschillende wasmanden heeft om haar was te sorteren?

Een ondernemend (Oleander)buurtje...

In de Oleanderbuurt is het nooit saai. Er gebeurt van alles. Ook op werkgebied. Van de vroege ochtend tot 's avonds laat zitten mensen op kantoor, achter de balie bij Mo's Fitness Center of werken ze in hun winkel. De redactie van Oleander Buzz vroeg hen naar hun werkzaamheden.

Firdous en buurtmanager Mo Smit.

Je eigen tijd indelen

Door Romano en Lavinia

Mo Smit (45) is de buurtmanager van de Oleanderbuurt. Ze coördineert het Oleander Bloeit! project. "Dit werk is erg afwisselend", zegt ze.

Ze heeft geen directe collega's in de buurt. Maar ze is wel graag bij hen.

Ze werkt samen met een organisatie die haar naar de Oleanderbuurt gestuurd heeft.

Wat ze niet leuk vindt aan de buurt, is dat het afronden van processen soms lang duurt. Het leukst vindt ze dat ze haar eigen tijd kan indelen.

Lekker workshops bedenken

Door Romano en Lavinia

Ester's deur staat altijd voor je open.

Ester Huijnen werkt in hetzelfde pand als buurtmanager Mo. Zij organiseert workshops met ouders. Ze hebben de komende tijd vijf workshops, waaronder "Zelfbeeld Collage", "Geluksdoosje", "Familieportret" en nog twee workshops. Maar die houden we nog even geheim, ssssttt... Het is gratis en leuk!

Ze hebben dit project al eerder in Feijenoord gedaan. In september gaan ze het ook in de Deelgemeente Noord doen.

Ester vindt de Oleanderbuurt een fijne plek. Ze heeft niet echt iets negatiefs over de buurt te vertellen.

Charlotte begroet de gasten van Mo's Fitness Center.

'Mijn droombaan... reisleidster!'

Door Aqsa en Jacky

Charlotte (44) werkt bij de sportschool op het Oleanderplein. Charlotte vindt het werken in de sportschool erg leuk. We hebben haar gevraagd wat haar droom-

baan is. "Mijn droombaan is reisleidster", zei ze. In de sportschool komen verschillende nationaliteiten. Als moslimvrouwen bijvoorbeeld willen sporten, kunnen ze ook apart komen - als ze dat fijner vinden.

Vegen tot aan je pensioen

Door Firdous

Aad veegt al 32 jaar ons stoepje schoon.

Dit is Aad Goossens. Hij is 53 jaar en werkt bij de Roteb. Hij werkt daar al 32 jaar lang. Hij wil blijven werken tot aan zijn pensioen. Hij is getrouwd.

Monique verwelkomt iedereen bij de ingang van Vogelklas Karel Schot.

"Zou jij zo'n stuk aas willen inslikken?" Nee, denkt Soraya.

Ziekenhuis vol met gevederde patiënten

Vogelklas Karel Schot ligt eigenlijk niet in de Oleanderbuurt. Maar de vogelopvang aan het Afrikaanderplein doet zulk goed werk dat de redactie van Oleander Buzz graag een uitzondering maakt. Mensen die op straat zieke vogels vinden, kunnen ze hier inleveren, zodat ze verzorgd worden en weer kunnen worden uitgezet in de natuur. Baas en dierenarts Monique de Vrijer gaf een rondleiding.

Tientallen jonge eendjes. Een stel flinke zwanen. En zelfs een baby-pauw. Het is een drukke boel bij Vogelklas Karel Schot. Vogels van allerlei pluimage wachten er in kooitjes op medische behandeling. De ene werd gegrepen door een kat. De ander raakte verstrikt in prikkel-

draad of vloog tegen een hoogspanningskabel op. En een derde vrat per abuis het aas van een visser op, waardoor nu een haakje in zijn snavel zit.

Gadverdamme!

Tijdens de rondleiding door het ziekenhuis vol gevederde patiënten valt de redactie van Oleander Buzz van de ene in de andere verbazing. Vooral wanneer Monique, vanuit een la, allerlei potjes met wormen en teken tevoorschijn tovert. "Gadverdamme", rilt Ibtissam. "Hebben die echt in een vogel gezeten?" Monique knikt van ja. "Nou ja, die wormen dan. De teken komen van egels. Die vangen we hier namelijk ook op."

Dan laat ze zien hoe de vogels hier

binnen worden gebracht. Sommige worden gebracht door de Dieren-ambulance. Andere door "particulieren". Mensen die op straat een zieke of gewonde vogel zien en die naar de Vogelklas brengen. Vervolgens wordt iedere vogel nauwkeurig onderzocht. Op een kaart schrijven de medewerkers wat er aan het beestje mankeert. "En natuurlijk welke medicijnen nodig zijn. Want het is wel de bedoeling dat de vogels zo snel mogelijk beter worden", zegt Monique.

Zielige ooievaar

Na een uurtje rondlopen, wordt gauw duidelijk hoe goed de mensen hier voor de vogels zorgen. Extra zielig is de ooievaar die gisteren werd binnengebracht. Het manne-

tje is uit zijn nest gevallen met een plastic tas om zijn kop. Stil sluipen we langs zijn hok, omdat we hem niet nog banger willen maken. Hij is al zo geschrokken.

Net voordat we afscheid willen nemen, geeft Monique nog een goede tip. "Veel dieren worden ziek door de onoplettendheid van mensen. Als mensen broodkorsten uit de auto gooien, denkt een vogel: Ha, lekker! Maar als ze daar dan op af vliegen, lopen ze het risico overreden te worden.

En als er daarna dan een roofvogel op de gewonde vogel af komt, kan ook die geplet worden door een paar autobanden. Oppassen dus! Want dieren willen net zo fijn leven als mensen."

Een vies gezicht. Bloedzuigende teken in een potje. "Ze zijn toch wel écht dood hè?"

Jonge vogels. Kan het schattiger?

Monique met in haar handen links een volwassen duif en rechts een baby.

Vrijwilliger worden bij de Vogelklas? Dit moet je allemaal kunnen!

1. Allereerst belangstelling voor vogels/dieren hebben. Bedenk wel, dat we wilde vogels verzorgen. Knuffelen met de dieren is er dus niet bij. In tegendeel, ze moeten zoveel mogelijk met rust gelaten worden, anders kunnen we ze niet meer loslaten in de natuur.

2. Niet vies zijn van een beetje vogelpoep en hard werk. Soms hebben we het lekker rustig. Dan kun je op je gemak werken en je verdiepen in de vogelverzorging.

Maar het is ook wel eens hard aanpoten geblazen als het druk is in het asiel.

3. Goed kunnen samenwerken. We werken in teams met telkens wisselende samenstelling, dus je moet wel een beetje flexibel en stressbestendig zijn.

5. Een beetje humor hebben, is ook nooit weg. We hebben een leuk team, dus er is naast het vele werk altijd wel tijd voor een lolletje.

4. Minimaal één vaste dag of avond per week beschikbaar zijn. Kan ook alleen één zondag of zaterdag in de maand zijn.

Strip

Redactielid Lionel maakte een cartoon met als thema "werk". Zelf hoopt hij ooit zijn geld te verdienen als striptekenaar.

Op pad met de redactie

Een fotoverslag van de totstandkoming van Oleander Buzz.

Door te speuren op de kaart van de Oleanderbuurt weten we precies waar alle interessante locaties zijn.

Daarna gaan we met de hele groep de wijk in.

Colofon

Oleander Buzz, de buurtkrant voor de Oleanderbuurt in Rotterdam, verschijnt 4x per jaar.

1e jaargang, nummer 2
Juli 2011

Oplage: 2500 stuks.

Mail: buzz@oleanderbloeit.nl

© Oleander Bloeit,
www.oleanderbloeit.nl

We interviewen mensen uit de wijk...

...en we nemen overal foto's van!

En ten slotte verwerken we alle tekst en foto's op de computer en maken we er artikelen van, die je in deze krant kunt lezen!

n Veilig Vriendelijk Vraaggestuurd Verbinden Vergroenen Verrijken Veilig Vriendelijk Vraaggestuurd
Verbinden Vergroenen Verrijken Veilig Vriendelijk Vraaggestuurd Verbinden Vergroenen Verrijk
n Vergroenen Verrijken Veilig Vriendelijk Vraaggestuurd Verbinden Vergroenen Verrijken Veilig V